

Nr 10.

Av herrar **Bondeson** och **Anderberg**, om förbättrade pensionsförhållanden för t. f. ordinarie provinsialläkaren G. Larssons efterlevande.

Den 1 januari 1946 omorganiserades Kävlinge provinsialläkardistrikt från extra till ordinarie. Såsom sökande till den ordinarie befattningen hade anmält sig med. lic. Per Georg Larsson, vilken alltsedan december 1930 tjänstgjort såsom extra provinsialläkare och sedan den 1 januari 1946 såsom t. f. ordinarie inom distriktet. Utnämningen av ordinarie provinsialläkare i distriktet skedde den 29 mars 1946. Dessförinnan hade emellertid dr Larsson avlidit den 21 januari 1946, varför annan befattningshavare måste utses. Med hänsyn till dr Larssons tidigare långvariga tjänstgöring inom distriktet under 15 år och hans tidigare meriter torde det ha varit högst sannolikt, att denne, därest han ej avlidit någon tid före utnämningsbeslutet, skulle ha erhållit ordinariebefattningen. Den läkare, som erhöll tjänsten, hade färre tjänsteår än dr Larsson samt hade dessutom ej tjänstgjort inom sitt tidigare distrikt så länge, som enligt praxis erfordras för transport.

Vid sitt frånfälle efterlämnade dr Larsson änkan, Fremja Larsson, född 1896 och f. n. bosatt i Lund, samt fyra barn, födda 1924, 1927, 1930 och 1933. Som dr Larsson sedan 1931 årligen till statens pensionsanstalt inbetalat pensionsavgift med 570 kr., erhöll änkan en pension av 655 kronor om året. Därest dr Larsson avlidit något senare eller, vilket icke är ovanligt, den ordinarie provinsialläkaren utnämnts med tillträde redan vid tidpunkten för distriktets förändring från extra till ordinarie, skulle änkan Larsson erhållit full statlig pension med 2 640 kronor årligen i grundbelopp jämte barntillägg samt dyrtids- och kristillägg, f. n. 31 %, därå, eller således tillhoppa f. n. icke fullt 4 500 kronor om året.

Med hänsyn till alla nyssnämnda omständigheter samt det förhållandet, att den försäkringsmässiga pension, som nu utgår till dr Larssons efterlevande, icke står i någon som helst proportion till levnadskostnaderna och utgifterna för de minderåriga barnens uppfostran, måste det ur allmänt mänskliga synpunkter framstå såsom ytterst motiverat, att änkan Larsson tillerkännes den pensionsrätt, som hon skulle ha haft, därest hennes man hunnit utnämnas till den ordinarie tjänsten. Därest riksdagen likväl icke skulle kunna acceptera detta förslag, bör hon åtminstone tillerkännas en rimligt tilltagen tilläggspension för sitt och sina minderåriga barns uppehälle.

På grund av vad som sålunda förekommit hemställas,

att riksdagen måtte medgiva, att t. f. ordinarie provinsialläkaren i Kävlinge distrikt Georg Larssons efterlevande må komma i åtnjutande av de familjepensionsförmåner, som skulle ha tillkommit dem, därest Larsson vid sitt frånfälle varit utnämnd till ordinarie provinsialläkare, eller, därest riksdagen icke finner detta motiverat,

att riksdagen måtte tillerkänna Larssons efterlevande en årlig tilläggs pension till belopp, som med hänsyn till föreliggande omständigheter befinnes skäligt.

Stockholm den 13 januari 1947.

Lennart Bondeson.

Rud. Anderberg.
